

Čís. 12326.

Výkaz o zahájení sporného řízení, požadovaný v § 231 odst. 2 ex. ř., děje se již samým podáním žaloby u příslušného exekučního soudu. Zvláštní podání, jímž účastník, odkázaný na pořad práva, exekučnímu soudu zvlášť oznamuje zahájení sporného řízení, jest zbytečné, a nezáleží na tom, že došlo na soud po lhůtě.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 20/33.)

Jde o rozvrh nejvyššího podání za exekučně prodanou nemovitost. Vymáhající věřitelka navrhla, by bylo provedeno rozvrhové usnesení, ježto věřitelé odkázaní s odporem na pořad práva podali žaloby opožděné. P r v ý s o u d zamítl vydání částek dotčených odpory věřitelů až do vyřízení obou vylučovacích žalob, protože otázku, zda jsou vylučovací žaloby odůvodněny čili nic, a zda byly podány včas, jest rozhodnouti v procesním řízení o těchto žalobách, a vydání těchto částek je odvislé na výsledku těchto právních sporů. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs jest podle § 239 odst. 3 ex. ř. přípustný, ale není důvodný. Stanoví-li § 231 odst. 2 ex. ř., že kdo s odporem jest odkázán na právní pořad, musí se vykázati ve lhůtě jednoho měsíce po tom, co rozvrhové usnesení bylo doručeno, že zahájil sporné řízení, jehož jest třeba k vyřízení odporu, jinak rozvrhové usnesení k návrhu každého oprávněného odporem dotčeného bude provedeno, nehledíc k odporu, ukládá mu ovšem nejen povinnost, by ve lhůtě podal žalobu, nýbrž i povinnost, by se vykázal, že se tak stalo. Ale tomu nelze rozuměti tak, že ten, kdo byl odkázán na právní pořad, musí se vykázati o tom zvláštním podáním, neboť by to bylo zbytečné, ana žaloba, aby měla účinek § 231 odst. 2 ex. ř., musí podle § 232 odst. 1 ex. ř. býti podána u exekučního soudu, jenž odpor odkázal na právní pořad, a podle výnosu min. spr. ze dne 18. června 1900 čís. 11948 jest spory podle § 17 ex. ř., k nimž náležejí i spory zahájené podle § 231 odst. 2 ex. ř. přidělití exekučnímu komisaři (soudci), jenž vydal rozvrhové usnesení. Děje se tudíž výkaz o zahájení sporného řízení, požadovaný v § 231 odst. 2 ex. ř., již samým podáním žaloby u příslušného exekučního soudu, a právem proto usuzuje prvý soud, že věřitelé podáním žalob ve lhůtě zároveň i vykázali, že zahájili sporné řízení, jehož jest třeba k vyřízení odporu. Že tomu tak jest, plyne ostatně také z úvahy, že § 231 odst. 4 ex. ř., jenž stanoví, že oprávnění toho, kdo odpor podal, proti osobám, které podle rozvrhového usnesení dosáhly uspokojení, přivésti své lepší právo ku platnosti žalobou, nezanikne ani tím, že zmeškal lhůtu k vznesení žaloby ustanovenou, ani tím, že rozvrhové usnesení bylo vykonáno,

o zmeškání lhůty, ve které jest se mu vykázáti o tom, že již zahájil sporné řízení, vůbec se nezmiňuje a že také podle § 128 posl. odst. ex. ř. záleží jen na tom, by ve lhůtě byla žaloba podána. Podání, jimiž jmenované firmy exekučnímu soudu ještě zvlášť oznámily zahájení sporného řízení, byla tudíž zbytečná a nezáleží proto na tom, že došla na soud po lhůtě.

Čís. 12327.

Hypotekární věřitel nemůže nepřipustnost mobilární exekuce na movité příslušenství nemovitosti, na níž jest pro něho vloženo zástavní právo, uplatnití návrhem na zrušení exekuce podle § 39 čís. 2 ex. ř., nýbrž jen pořadem práva podle § 37 ex. ř. Rozhodnutí o takovém sporu působí jen mezi jeho stranami.

Hypotekární věřitel může však oznámiti soudu, že zabavené svršky jsou příslušenstvím nemovitosti, načež soud má z úřadu zjistiti, zda jde skutečně o příslušenství nemovité věci, a, zjistí-li to, má mobilární exekuci ohledně těchto svršků zrušiti. Takové usnesení působí pro všechny účastníky a proti všem účastníkům. Nevyhoví-li však exekuční soud podnětu hypotekárního věřitele, může tento jen žalovati podle § 37 ex. ř., nepřisluší mu však opravný prostředek proti zamítajícímu usnesení. Přijal-li rekursní soud přes to jeho rekurs a vyřídil jej věcně, jest jeho usnesení zmatečné a jest je zrušiti a rekurs odmítnouti.

(Rozh. ze dne 3. února 1933, R I 21/33.)

Soud první stolice povolil exekuci na nemovitosti. V rekursu uplatňovala hypotekární věřitelka, že exekuce jest nepřipustná, ježto movitosti, na něž byla exekuce vedena, jsou příslušenstvím zavazené nemovitosti. Rekursní soud vyhověl rekursu a exekuci obmezil.

Nejvyšší soud k dovolacím rekursům vymáhajících věřitelů zrušil napadené usnesení a odmítl rekurs hypotekární věřitelky

Důvody:

Předně bylo řešiti otázku, zda měla hypotekární věřitelka uplatnití nepřipustnost mobilární exekuce na movité věci, tvořící příslušenství nemovitosti, na níž jest pro ni vloženo právo zástavní, pořadem práva podle § 37 ex. ř., či, stačilo-li, že tak učinila návrhem na částečné zrušení exekuce (omezení) podle § 39 čís. 2 ex. ř. Podle § 258 ex. ř. nemůže pro zástavní právo odporovati zabavení ten, kdo není v držení věci, může však uplatnití žalobou nárok na to, by byl uspokojen z výtěžku v pořadí přednostním. Předpokladem tohoto ustanovení jest, že bylo zabavení movitostí provedeno správně podle zákona (rozh. 6073 sb. n. s.). Není-li tomu tak, ano bylo zabaveno příslušenství věci nemovité, na které lze exekuci vésti jen exekucí na nemovitost samu (§ 252 ex. ř.), jest oprávněn hypotekární věřitel domáhati se nepřipustnosti exekuce odporem podle § 37 ex. ř. proti vymáhajícímu